

مکاشفه عیسی مسیح

1. عنوان
2. نویسنده
3. گیرندگان، مکان و موقعیت
4. تاریخ نگارش
5. قانونی بودن (جایگاه در کائن)
6. ادبیات مکاشفه‌ای
7. الاهیات
8. محتوا و هدف
9. پیوند با عهد عتیق و نمادپردازی
10. مکتب‌های تفسیری
11. ساختار و تقسیم‌بندی
12. تقسیم‌بندی کلی
13. ساختار: پیوستگی و توازی
14. توازی بر پایه پنج رشته رؤیاها
15. تقسیم‌بندی مفصل
16. یک ساختار ممکن برای مکاشفه
17. تثلیث (نا) مقدس، باب‌های 12-14
18. مسیح و نام‌های او در مکاشفه
19. آغاز و پایان – موسی و یوحنا
20. تفسیرهای مورد استفاده

برّه ذبح‌شده،

شیر سبط یهودا،

و ازدها

کتابی که خوشبخت می‌کند
چه کسی سزاوار پرستش است؟
پادشاه جهان کیست؟
خداوندی که بازمی‌گردد
امید برای کلیسا
پیروزی برّه
آنچه به زودی رخ خواهد داد
بازگشت پادشاه

تسلی برای کلیسا
هدف همه چیز
نبوت برای گمانه زنی نیست
بلکه برای برانگیختن است!
مکاشفه داده شده است تا آشکار کند!

1. عنوان

عنوان کتاب، سه واژه نخست خود کتاب است: مکاشفه عیسی مسیح. واژه «مکاشفه» در یونانی «Apokalypsis» است. معنای آن برداشتن پوشش یا پرده است، یعنی «پرده برداری». این کار فقط به دست خود عیسی مسیح می‌تواند انجام شود. و این همچنین پرده برداری درباره عیسی مسیح است: درباره آنچه او هست، آنچه کرده است و آنچه خواهد کرد.

بسیاری این کتاب را مانند دیگر کتاب‌های کتاب مقدس ارج نهاده‌اند، چون به نظرشان تاریک و پوشیده می‌آمد. اما قصد مکاشفه (که از این پس آن را به اختصار «مکاشفه» می‌نامیم) درست برعکس است: پرده برداری، روشن ساختن و دلگرم کردن کسی که می‌خواند (نه فقط کسی که می‌فهمد)، و کسی که آن را نگاه می‌دارد، یعنی به آن می‌چسبد و به آن عمل می‌کند (1:3). مکاشفه برای «کنجکاو» نیست، بلکه برای «غلامان» است!

2. نویسنده

او خود را یوحنا معرفی می‌کند، برادر و شریک در مصیبت (1:4 و 9؛ 22:8). اما درباره خودش کم «آشکار» می‌کند. چه کسی جز یوحنا، شاگرد عیسی و رسول، می‌تواند این چنین بی‌تکلف خود را به کلیساها معرفی کند؟ یوستین شهید (Justin Martyr) (100-165 م.) و ایرنائوس (Irenaeus) (115-202) تأیید می‌کنند که نویسنده یوحنا، شاگرد و رسول عیسی است.

اما از همان آغاز این نکته زیر سؤال رفت، چون گفته می‌شد سبک و زبان مکاشفه با سبک و زبان انجیل و نامه‌ها بسیار متفاوت است. با وجود تفاوت‌ها، شباهت‌هایی نیز هست. این تفاوت‌ها لزوماً ثابت نمی‌کنند که نویسنده یکی نیست.

یوحنا یعنی «خدا بخشنده‌ای پرفیض است». عیسی او و برادرش یعقوب را «پسران رعد» می‌نامد (مرقس 3:17). هر دو معنا در نوشته‌های او به تمامی نمایان می‌شوند.

یوحنا عمری دراز داشت و در پایان احتمالاً پس از مرگ پولس در افسس زندگی می‌کرد. اینکه یوحنا شهید شد یا در سن بالا به مرگ «طبیعی» درگذشت، ثابت نشده است. سنت از عذاب‌هایی سخن می‌گوید که در روم بر او وارد شد، هنگامی که او را در روغن جوشان فرو بردند؛ اما گفته می‌شود که او بی‌آسیب از آن جان به در برد و در پی آن به جزیره پطمس در دریای اژه تبعید شد. از آنجا به افسس بازگشت.

3. گیرندگان، مکان و موقعیت

گیرندگان، هفت کلیسای محلی در آسیای صغیر هستند (باب‌های 2 و 3). می‌توان پرسید که آیا هر کلیسا نسخه‌ کاملی از تمام مکاشفه را دریافت کرد یا فقط پیامی را که خطاب به خودش بود.

گیرندگان نیز مانند یوحنا کسانی بودند که برخی‌شان در آزار و سختی به سر می‌بردند و با تعالیم نادرست و نفوذهایی از بت‌پرستی (گنوسیسم) و یهودیت دست‌وپنجه نرم می‌کردند. هرچند آزار به صورت موج‌هایی پدید می‌آمد و همیشه و همه‌جا به یک اندازه شدید نبود، اما در قرن اول و دوم فضای سرد و پرفاصله‌ای میان دولت و کلیسا آشکار است.

می‌گویند احتمالاً هیچ نامه‌ای از عهد جدید در آن زمان به اندازه مکاشفه با اشتیاق خوانده نمی‌شد، چون با دل کلیسا سخن می‌گفت، برای تسلی و دلگرمی. این ما را برمی‌انگیزد که ما نیز با خواندن مشتاقانه این نامه برکت بزرگی را تجربه کنیم.

مکاشفه از پطمس، جایی که نوشته شد، به هفت کلیسا فرستاده شد و به دست یک یا چند پیک از راه‌های معمول آن روزگار برده شد.

4. تاریخ نگارش

درباره تاریخ نگارش این بلندترین نامه عهد جدید دو دیدگاه هست. تاریخ‌گذاری زودهنگام آن را در دوران فرمانروایی نرون (Nero) (54-68) قرار می‌دهد. از آنجا که یوحنا باید معبد اورشلیم را اندازه بگیرد، این باید پیش از ویرانی معبد در سال 70 بوده باشد.

مفسران بیشتری تاریخ را به مراتب دیرتر، در دوران فرمانروایی دومیتیان (Domitian) (81-96) قرار می‌دهند؛ از جمله ایرنائوس که شاگرد پولیکارپ (Polycarp) بود، و پولیکارپ خود شاگرد یوحنا بود. دومیتیان نخستین امپراتوری بود که آیین پرستش امپراتور داشت و در آن خود را با عنوان سرور و خدا (Dominus et Deus) می‌پرستاند. یوحنا در برابر آیین پرستش امپراتور، پرستش راستین خدای زنده و بزرگ را قرار می‌دهد.

تاریخ نگارش با مکتب تفسیری‌ای که مکاشفه را تفسیر می‌کند نیز پیوند دارد. از این رو پرتریست‌ها (گذشته‌گرایان) و نیز پسا هزاره‌گرایان به طور منطقی تاریخ‌گذاری زودهنگام را ترجیح می‌دهند.

5. قانونی بودن (جایگاه در کائن)

در کائن عهد جدید با 27 کتاب و نامه‌اش، مکاشفه به حق در جایگاه آخر قرار دارد. این کتاب، به عنوان تنها کتاب نبوتی عهد جدید، به چیزهایی می‌پردازد که از زمان نگارش آن در آینده قرار داشت.

اصالت مکاشفه، نویسندگی رسولی آن و در نتیجه الهامی بودنش، نسبتاً زود (نیمه دوم قرن دوم) سبب شد که جایگاه پذیرفته‌شده‌ای در کائن عهد جدید بیابد؛ و شاید پخش سریع آن در میان هفت کلیسا به این امر کمک کرد. از سوی دیگر، در کلیسای شرق تا قرن دوازدهم طول کشید تا مکاشفه پذیرفته شود. تردید اصلی در این فرض بود که مکاشفه نویسنده‌ای دیگر (ناشناخته یا تأییدنشده) جز نویسنده انجیل یوحنا دارد. سبک زبانی، چنان‌که همه می‌پذیرند، متفاوت است و می‌تواند گمان نویسندگان متفاوت را پیش آورد. دلایل گوناگونی می‌توانند تفاوت زبانی را توضیح دهند: یوحنا به آرامی سخن می‌گفت و مکاشفه را زود

نوشت، برخلاف انجیل که آن را با یونانی «بهتری» نوشت. یا کاتبی داشت که یونانی را خوب می‌دانست یا یونانی بود و زبان یوحنا را صیقل داد. سبک متفاوت مکاشفه عمدی است و تفاوت‌ها با توجه به «ادبیات مکاشفه‌ای» آگاهانه‌اند.

6. ادبیات مکاشفه‌ای

ادبیات مکاشفه‌ای غیرکتاب مقدسی و یهودی، سبکی از نوشتن یا گونه‌ای ادبی است که از قرن دوم پیش از میلاد تا قرن دوم میلادی در یهودیت رایج و محبوب بود. این نوشته‌ها از تصاویر و نمادها، و موجودات آسمانی و تاریک استفاده می‌کردند و خود را مایه دلگرمی در زمان‌های سخت می‌دانستند، با پیشگویی زمان‌های بهتر. نویسندگان نامی مستعار به کار می‌برد (خنوخ، ابراهیم، باروخ، عزرا و دیگران).

بی‌گمان شباهتی معین را می‌توان دید. سبک ادبی این نامه الهامی، مکاشفه‌ای است و برای خوانندگان چیزی آشنا یا معمولی بود. با این حال، تفاوت‌ها با ادبیات مکاشفه‌ای یهودی بزرگ‌تر از آن است که مکاشفه را نیز در همان رده بگذاریم: نویسندگان خود را معرفی می‌کند و عیسی مسیح را سرچشمه این پرده‌برداری می‌داند. محتوای آن بی‌همتا است. یهودی نیست، بلکه مسیحی است. ادبیات مکاشفه‌ای این کتاب به شخص خداوند عیسی مسیح گره خورده است.

7. الاهیات

الاهیات مکاشفه با آنچه در نامه‌های دیگر، حتی نامه‌های خود یوحنا، یا پولس و پطرس داریم، تفاوت دارد. الاهیات مکاشفه الاهیاتی دیداری است، در دیدن. شنونده با خود به درون طوفان، آتش، زمین‌لرزه، درد، کفر و دیوانگی برده می‌شود. الاهیات مکاشفه بر تعلیم عهد جدید بنا شده است، اما به‌ویژه در رؤیاها بر عهد عتیق. مکاشفه مستقیماً به نمادپردازی عهد عتیق پیوند می‌خورد و آن را تا به کمال ادامه می‌دهد.

8. محتوا و هدف

نجات خدا فقط موضوعی شخصی و فردی نیست. مکاشفه نقشه حاکمانه خدا را برای بازپس‌گیری و «فتح دوباره» زمین (کیهان) به دست پسرش عیسی مسیح آشکار می‌کند. مکاشفه تا به کمال رسیدن نقشه او در آفرینش تازه پیش می‌رود. راهی که به آنجا می‌رسد، در مکاشفه چنان توصیف شده که در هیچ نامه دیگری از عهد جدید نشده است. با این حال، مکاشفه هیچ «جدول زمانی مفصلی برای آخرالزمان» ندارد.

مکاشفه خود هدفش را برای خواننده، یعنی ایماندار، بیان می‌کند: عادل باید باز هم عادل‌تر باشد و عادلانه‌تر عمل کند، و مقدس باید (در گفتار و کردار) باز هم مقدس‌تر شود (22:11).

هدف کتاب تسلی و دلگرمی است. مکاشفه به ما اطمینان می‌دهد که تخت خدا استوار است، که خدا بر آن نشسته است، که آن تخت خاموش نیست و نقشه‌ای دارد. خدا از آنجا با قدرت و به‌طور مؤثر در رویدادهای جهان دخالت می‌کند تا به گناه و بی‌عدالتی پایان دهد و گناهکار را مجازات کند. مکاشفه به این پرسش که «آیا همیشه همین‌طور ادامه خواهد یافت؟» با اطمینان پاسخ می‌دهد: نه! خدا و بزه‌پروز خواهند شد. اما تا ظهور خداوند، وضع مسیحیان شبیه پیروزی نخواهد بود، بلکه شبیه شکست، چون بسیاری شهید می‌شوند. اما مرگ آنان پیروزی آنان است، درست همان‌گونه که بزه با مرگ خود غالب آمد.

این چشم‌انداز و آشکار شدن پسر خدا از طریق این نامه، کلیسایی را که اکنون رنج می‌کشد به پرستش خدا و بزه رهنمون می‌شود. تفاوت بزرگ همین است: ساکنان زمین بت‌ها را می‌پرستند، مسیحیان بزه را.

9. پیوند با عهد عتیق و نمادپردازی

مکاشفه فقط در پرتو عهد عتیق معنا می‌یابد. در مکاشفه بیش از 500 اشاره به سراسر عهد عتیق هست (اما هیچ نقل‌قول مستقیمی نیست). یوحنا بیش از همه به دانیال، اشعیا و حزقیال، و نیز به کتاب خروج اشاره می‌کند.

زبان نمادین مکاشفه روشن است و بخش بزرگی از آن – اما نه همه‌اش – بر عهد عتیق بنا شده است.

- نمادهایی که با کمک دیگر کتاب‌های کتاب مقدس قابل توضیح‌اند
- نمادهایی که در خود مکاشفه توضیح داده می‌شوند
- نمادهایی که از بافت مکاشفه قابل توضیح‌اند
- نمادهایی که با کمک منابع دیگر (یا بیرونی) قابل توضیح‌اند

10. مکتب‌های تفسیری

در طول تاریخ کلیسا شیوه‌های گوناگونی برای نگرستن به مکاشفه شکل گرفته است. از این رو امروز می‌توان از مکتب‌های تفسیری سخن گفت. این مکتب‌ها اساساً در جای دادن زمانی چیزها و رویدادها، یعنی چیزهایی که یوحنا می‌نویسد، با هم تفاوت دارند. به همین اندازه، و نیز در نتیجه آنچه گفته شد، در تعبیر نمادها نیز تفاوت‌هایی هست. این تعبیر باید با خویشتن‌داری و احتیاط انجام شود، چون در مورد برخی نمادها امکان یقین صددرصد به تعبیرشان را نداریم.

- **تفسیر گذشته‌گرا (پرترستی)** (بر پایه تاریخ همان زمان): نبوت‌ها در زمان خود یوحنا تحقق یافته‌اند. برای مثال، وحش و عدد 666 در شخص نرون تحقق یافته‌اند.
- **تفسیر تاریخی:** تحقق نبوت‌ها در سراسر تاریخ کلیسا جست‌وجو و تعبیر می‌شود (برای مثال لوتر (Luther)، دیگر اصلاح‌گران، آیزاک نیوتن (Isaac Newton)).
- **تفسیر آینده‌گرا** (بر پایه تاریخ پایانی): بیشتر نبوت‌ها، از دید یوحنا و از دید ما در سال 2012، هنوز باید تحقق یابند، در زمانی اندکی پیش از آنکه مسیح به گونه‌ای که همه مردم ببینند بازگردد (برای مثال جی. ان. داربی (J.N. Darby)، سی. آی. اسکوفیلد (C.I. Scofield)، والورد (Walvoord)، رایری (Ryrie)، هال لیندزی (Hal Lindsay)، و به‌ویژه دیدگاه تدبیرگرایی (دیسپنسیشنالیسم)).
- **تفسیر آرمانی** (فراتاریخی): نبوت‌ها رویدادهای تاریخی را توصیف نمی‌کنند، بلکه به شیوه‌ای ویژه بارها و بارها بیان می‌کنند که خدا بر آن شریر و بر شرارت پیروز خواهد شد.
- **تفسیر بر پایه تاریخ نجات:** این تفسیر خود را به یک الگو محدود نمی‌کند، بلکه می‌کوشد هر متن را به شیوه‌ای تفسیر کند که برای آن متن بهترین باشد. به این ترتیب در این شیوه تفسیر، هر چهار روش پیشین به کار می‌روند، بی‌آنکه برده‌وار به یک الگوی تفسیری بسته شوند (ت. تسان (T. Zahn)، اسکار کولمان (O. Cullmann)، جی. ای. لد (G.E. Ladd)). در اصل، تاریخ از هدفش نگرسته می‌شود: آمدن مسیح نقطه عطف آینده است که کهنه را پایان می‌دهد و تازه را آغاز می‌کند.

برای کامل بودن بحث، باید در کنار مکتب‌های تفسیری، دیدگاه‌های گوناگون دربارهٔ پادشاهی هزارساله را نیز ذکر کرد که به نوبهٔ خود با مکتب‌های تفسیری یادشده پیوند دارند.

نفی هزاره‌گرایی (آملنیالیسم): پادشاهی هزارساله روحانی و از زمان صعود عیسی به عنوان چیزی که هم‌اکنون برقرار است (تحقق‌یافته) تعبیر می‌شود. آنگاه با آمدن آیندهٔ عیسی، آفرینش تازه آغاز می‌شود.

پسازره‌گرایی (پست‌ملنیالیسم): پادشاهی هزارساله با گسترش انجیل، در شکلی بیرونی و در دوره‌ای طولانی پدید می‌آید و به مسیح بازگشت‌کننده سپرده می‌شود.

پیش‌هزاره‌گرایی (پری‌ملنیالیسم): پادشاهی هزارساله با آمدن عیسی، یعنی ورود مسیح موعود، آغاز می‌شود. این پادشاهی به تمامی در آینده است و باید آن را به معنای تحت‌اللفظی فهمید. در درون پیش‌هزاره‌گرایی دو گرایش هست که اساساً این دیدگاه را دارند:

1. تدبیرگرایی (دیسپنسیشنالیسم) (پرطرفدارترین): در این پادشاهی صلح، همهٔ وعده‌ها دربارهٔ قوم ملی اسرائیل که از نظر روحانی احیا شده است تحقق می‌یابد؛ آنگاه با معبد و خدمت قربانی در اورشلیم و فرمانروایی جهانی مسیح موعود از آنجا. کلیسا با مسیح سلطنت می‌کند. باب‌های 4 – 19 مکاشفه منحصرآ زمان پس از ربوده شدن کلیسا را توصیف می‌کنند، یعنی دورهٔ هفت‌سالهٔ مصیبت.
2. پیش‌هزاره‌گرایی کلاسیک یا تاریخی: نخستین مسیحیان در انتظار پادشاهی صلحی در آینده بودند و نیز در انتظار فرمانروایی ضد‌مسیح و ستم او بر مسیحیان که پیش از آن پدید می‌آید. مکاشفه رویدادهای آینده را توصیف می‌کند، اما به سراسر تاریخ کلیسا تا آمدن خداوند مربوط است، که ربوده شدن کلیسا نیز در آن رخ می‌دهد.

این نمودار دیدگاه پیش‌هزاره‌گرایی را نشان می‌دهد:

(نمودار: خط زمان از چپ به راست)

- 1. آمدن مسیح (صلیب، پیکان رو به بالا)
- زمان کلیسا
- مصیبت
- 2. آمدن مسیح (پیکان رو به پایین)
- هزاره – پادشاهی هزارساله

11. ساختار و تقسیم‌بندی

در این باره پیشنهاد‌های بسیاری هست. تقسیم‌بندی‌های گوناگون از زاویه‌های دید و جنبه‌های گوناگون سرچشمه می‌گیرند. این‌ها بر پایهٔ نکته‌های اصلی، موضوع‌ها، اوج‌ها، ساختار ادبی، جمله‌های میانی، گسست‌ها، اعداد و معیارهای دیگر شکل می‌گیرند.

در هر حال، تقسیم‌بندی و دنبال کردن ساختار کل متن، در اینکه کتاب را چگونه می‌فهمیم سهم دارد. از این رو در اینجا کار دقیق (و شخصی) بسیار سودمند است.

بسیاری از مفسران، باب 1 آیه 19 را کلید یک تقسیم‌بندی می‌دانند. مسیح به یوحنا می‌گوید:

1. چیزهایی که دیدی	رؤیای مسیح جلال یافته، 20-1:12
2. و چیزهایی که هستند	هفت کلیسا در آسیای صغیر، قرن اول، باب‌های 2 و 3
3. و چیزهایی که بعد از این خواهند شد	از باب 4، یا 6، از قرن اول به بعد

به این ترتیب می‌توان مکاشفه را به‌طور کلی به دو بخش تقسیم کرد:

1. باب‌های 1-3 (آنچه یوحنا دیده بود، یعنی مسیح، و می‌دید، یعنی کلیساها)
2. باب‌های 4-22 (رؤیای آسمانی تا کمال آفرینش تازه).

در میان مفسران روشن نیست که آیا یوحنا اصلاً در این آیه می‌خواهد «دو بخشی» یا «سه بخشی» برای مکاشفه تعیین کند. یک توضیح ساده از این آیه **نه** به دو یا سه واحد (زمانی)، بلکه به سادگی به کل زمانی اشاره می‌کند که عهد جدید آن را «ایام آخر» می‌نامد. این ایام از همان آمدن نخست عیسی آغاز شد و تا زمانی که خداوند عیسی برای آخرین بار، یعنی بار دوم، بیاید ادامه خواهد داشت.

جی. کی. بیل (G. K. Beale) در این زمینه نکتهٔ درخور توجهی می‌گوید: «بخش پایانی (آیهٔ 19؛ چیزهایی که **بعد از این خواهند شد**) احتمالاً اشاره‌ای آگاهانه به دانیال 2:28 و 29 و 45 است که در بافت اصلی‌اش به چارچوب و گسترهٔ آخرت‌شناختی رؤیای پادشاهی خدا مربوط است، پادشاهی‌ای که سراسر زمین را فرا خواهد گرفت. در دانیال 2:28 و 29 عبارت «ایام آخر» هم‌معنا با «بعد از این چیزها» به کار رفته است. اگر «بعد از این چیزها» برای دوران کلی آخرت‌شناختی (دوران آخر یا واپسین) به کار رود، پس 1:19 نمی‌تواند چنین فرمول زمانی تنگی را بیان کند. احتمالاً به دورهٔ آخرالزمانی اشاره دارد که هم آغازش در گذشته است و هم حال و آینده را در بر می‌گیرد.»

یک تقسیم‌بندی ساده و به‌خوبی قابل فهم، مکاشفه را به چهار بخش تقسیم می‌کند؛ بخش نخست و آخر، آغاز و پایان نامه را تشکیل می‌دهند و دو بخش اصلی در میان آن‌ها قرار دارند:

12. تقسیم‌بندی کلی

آغاز نامه 8-1:1

بخش اصلی نخست:

رؤیا بر زمین: پسر انسان و هفت پیام به هفت کلیسا 1:9 – 3:21

رؤیای پسر انسان و هفت چراغدان طلا 20-1:9

املائی هفت پیام به هفت کلیسا 2:1 – 3:21

بخش اصلی دوم:

رؤیاها در آسمان: «چیزهایی که بعد از این خواهند شد» 4:1 – 22:5

- رشتهٔ نخست رؤیاها: تالار آسمانی تخت خدا؛ هفت مَهر 4:1 – 8:1

- رشته دوم رؤیاها: هفت کرنا 8:1 (1) 2 – 11:19
- رشته سوم رؤیاها: رؤیاها (زن و کودک، اژدها، میکائیل، وحشی که از دریا و وحشی که از زمین برمی‌آید) و جزئیات تاریخی 11:19 – 15:4
- رشته چهارم رؤیاها: هفت پیاله خشم یا داوری 15:5 – 19:10
- رؤیای تکمیلی: فاحشه، بابل 17:1 – 19:10
- رشته پنجم رؤیاها: پیروزی خدا و داوری‌های پایانی، 19:11 – 22:5
- رؤیای تکمیلی: عروس بزه - آفرینش تازه 21:9 – 22:5

پایان نامه 21-22:6

13. ساختار: پیوستگی و توازی

یکی از پرسش‌های مهم در جست‌وجوی یک تقسیم‌بندی معنادار، ترتیب زمانی رویدادهای توصیف‌شده است.

یک دیدگاه همه رویدادهای مکاشفه را به معنای زمانی پشت سر هم می‌داند.

دیدگاهی دیگر بخش اصلی مکاشفه را چنین می‌بیند که از چند چرخه موازی سخن می‌گوید. این‌ها تکرارهای ساده یکدیگر نیستند، بلکه رشته‌هایی از رؤیاها هستند - که بارها با جمله‌های میانی توضیحی قطع می‌شوند - و می‌توانند کل دوران مسیحی را در بر بگیرند. نمی‌توان دقیق و با یقین گفت که از کجا آغاز می‌شوند، اما پایان‌شان همیشه ظهور خداوند عیسی مسیح است.

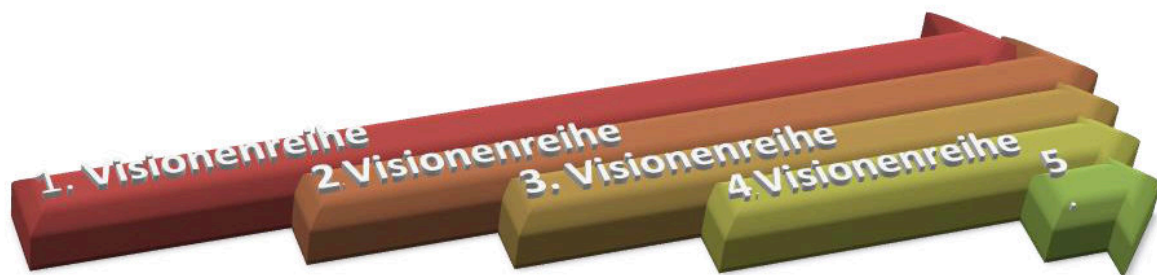
این توازی را، در برابر یک توالی زمانی، با چه چیزی می‌توان مستدل کرد؟

چنان‌که در جدول زیر نشان داده شده است، شباهت‌های چشمگیری دیده می‌شود. مهم‌ترین آن‌ها این است که آمدن خداوند عیسی مسیح چندین بار در متن ذکر می‌شود. هرچند این رویداد با بیشترین شدت تازه در باب 19:12 توصیف می‌شود، پیش از آن نیز چندین بار به تفصیل از آن سخن رفته است. این آمدن و ستایش خدا که در پی آن می‌آید، نقطه هدف و نقطه ثابتی است که هر بار یک رشته رؤیاها را به پایان می‌برد و تقسیم‌بندی موازی را معنادار می‌سازد.

14. توازی بر پایه پنج رشته رؤیاها

22:5 – 19:11	19:10 – 15:5	15:4 – 11:19	11:18 – 8:1	8:1 – 4:1
گشوده شد	گشوده شد	گشوده شد	گشوده شد	گشوده شد
آسمان	قدیس خیمه شهادت - در آسمان	قدس خدا - در آسمان	مهر هفتم (تازه اکنون طومار گشوده است)؛ خاموشی - در آسمان	دری - در آسمان
امین و راستین	دود از جلال و قدرت خدا	صندوق عهد	مذبح طلایی بخور	تخت

22:5 – 19:11	19:10 – 15:5	15:4 – 11:19	11:18 – 8:1	8:1 – 4:1
او خود شخصاً می‌آید	برق‌ها صداها رعداها بزرگ‌ترین زلزله بزرگ‌ترین تگرگ	برق‌ها صداها رعداها زلزله تگرگ	صداها رعداها برق‌ها زلزله	برق‌ها صداها رعداها
7 بار «و دیدم»	هفت پیاله	(7 نشانه / بخش)	هفت کرنا	هفت مُهر
آمدن مسیح	پیاله هفتم: آمدن مسیح	درو زمین: آمدن مسیح	کرناى هفتم: آمدن مسیح	مُهر ششم: آمدن مسیح
پیوست بلند: عروس: اورشليم جديد	پیوست بلند: فاحشه: بابل	میان پرده: باب 14 (آغاز): 144.000 نفر	میان پرده: باب‌های 10 و 11 (آغاز)	میان پرده: باب 7: 144.000 نفر جماعت عظیم
	19:1 به بعد: شادی/پرستش آیه 1: نجات و جلال و اکرام و قوت از آن خداوند، خدای ما است	15:3-4: شادی/پرستش آیه 3: عظیم و عجیب است اعمال تو، ای خداوند، خدای قادر مطلق ..	11:16 به بعد: شادی/پرستش آیه 17: .. ای خداوند، خدای قادر مطلق، .. زیرا قوت عظیم خود را به دست گرفته‌ای...	12، 7، 11: شادی/پرستش آیه 12: برکت و جلال و حکمت و سپاس و اکرام و قوت و توانایی، خدای ما را ..
22:3: تخت خدا و بزه .. آیه 5: [غلامان او] 'چون پادشاهان، تا ابدالآباد سلطنت خواهند کرد	19:6: خداوند سلطنت را آغاز کرده است .. آیه 9: خوشابه‌حال آنان که به ضیافت عروسی بزه دعوت شده‌اند	15:3-4: [ای] پادشاه مقدسان .. همه امت‌ها آمده، در حضور تو پرستش خواهند کرد	11:17-18: سلطنت را آغاز کردی .. تا غلامان خود را اجرت دهی	7:17: بزه‌ای که در میان تخت است .. شبان ایشان خواهد بود و ایشان را به چشمه‌های آب حیات راهنمایی خواهد کرد

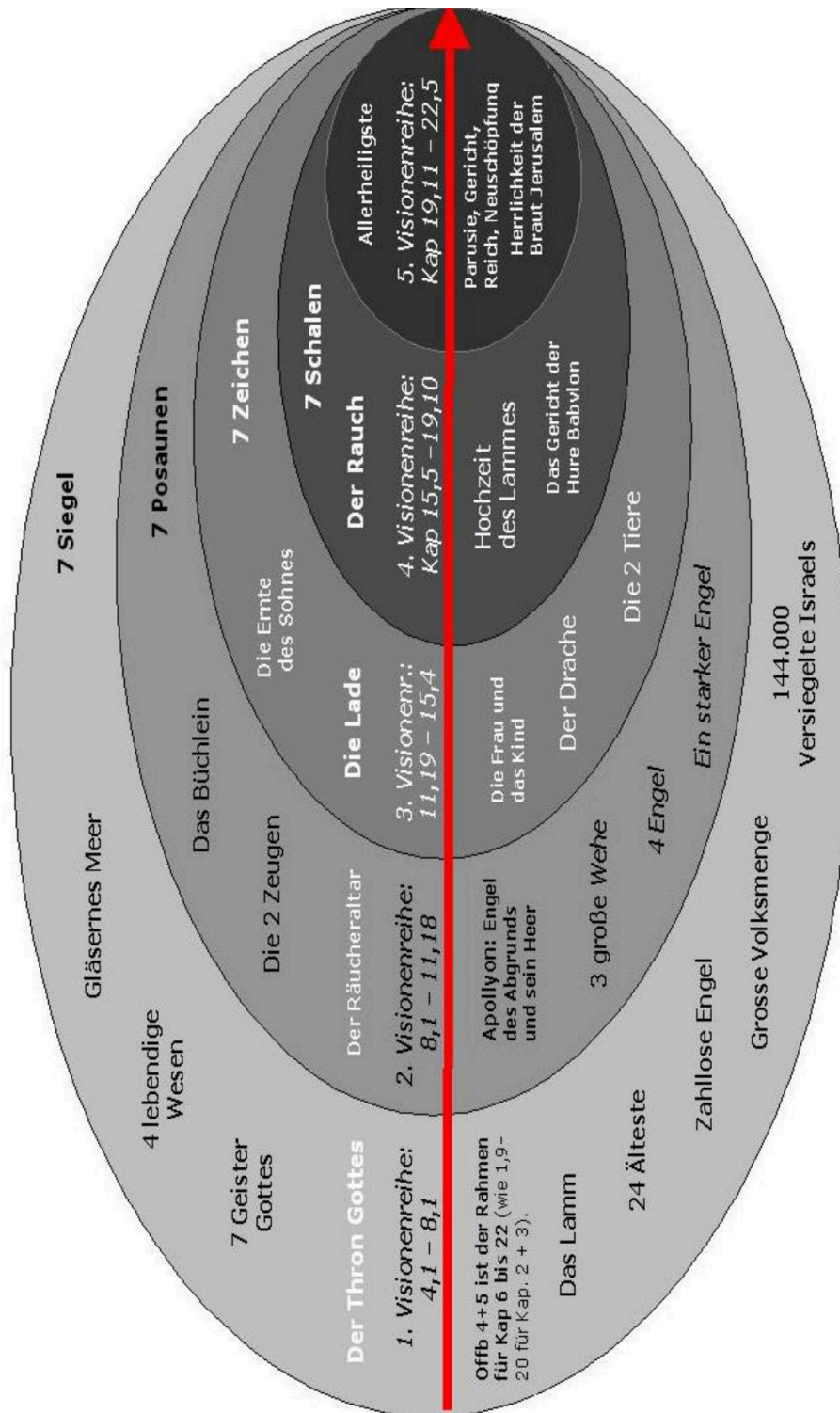

(نمودار: پنج پیکان پلکانی که همه به سوی یک هدف می‌روند؛ نخستین پیکان بلندترین است و هر پیکان بعدی دیرتر آغاز می‌شود.)

- 1. رشته رؤیاها
- 2 رشته رؤیاها

- 3. رشته رؤیاها
- 4 رشته رؤیاها
- 5

Die Gliederung der Offenbarung anhand der 5 Visionenreihen

تقسیم‌بندی مکاشفه بر پایه پنج رشته رؤیاها

(نمودار: پنج بیضی تو در تو؛ پیکانی سرخ از بیضی بیرونی تا درونی‌ترین بیضی می‌رود. از بیرون به درون:)

- هفت مهر - تخت خدا - رشته نخست رؤیاها: 4:1 - 8:1

- دریای شیشه‌ای
- چهار موجود زنده
- هفت روح خدا
- مکاشفه 4 و 5 چارچوب باب‌های 6 تا 22 است (همان‌گونه که 9:1-20 چارچوب باب‌های 2 و 3 است).
- برّه
- 24 پیر
- فرشتگان بی‌شمار
- جماعت عظیم
- 144.000 مَهرشدهٔ اسرائیل
- هفت کرنا – مذبح بخور – رشتهٔ دوم رؤیاها: 8:1 – 11:18
- کتابچه
- دو شاهد
- اپولیون: فرشتهٔ هاویه و لشکرش
- سه وای بزرگ
- چهار فرشته
- فرشته‌ای زورآور
- هفت نشانه – صندوق عهد – رشتهٔ سوم رؤیاها: 11:19 – 15:4
- درو به دست پسر
- زن و کودک
- اژدها
- دو وحش
- هفت پیاله – دود – رشتهٔ چهارم رؤیاها: باب 15:5 – 19:10
- عروسی برّه
- داوری فاحشه، بابل
- قدس‌الاقداس – رشتهٔ پنجم رؤیاها: باب 19:11 – 22:5
- بازگشت (پاروسیا)، داوری، پادشاهی، آفرینش تازه
- جلال عروس، اورشلیم

15. تقسیم‌بندی مفصل

آغاز نامه 8-1:1

1. عنوان: 1:1 (آغاز)
2. سرچشمه و هدف: 1:1، 2
3. خوشابه‌حال: 1:3

4. سلام: 1:4، 5 (آغاز)
5. ستایش (دکسولوژی): 1:5، 6
6. موضوع: 1:7
7. معرفی دهنده اصلی مکاشفه: 1:8

بخش اصلی نخست: رؤیا بر زمین: پسر انسان و هفت پیام به هفت کلیسا 1:9-3:21

مقدمه بر املای هفت پیام به هفت کلیسا 1:9-20

1. اوضاع بیرونی یوحنا: 1:9
2. معرفی خداوند و مأموریت او به یوحنا: 1:10، 11
3. هفت چراغدان 1:12
4. پسر انسان: 1:13-16
5. واکنش یوحنا و دلگرمی از سوی خداوند 1:17، 18
6. تکرار مأموریت: 1:19
7. تعبیر ستارگان و چراغدان‌ها: 1:20

I. به افسس 2:1-7

1. خطاب و معرفی خود: 2:1
2. قدردانی: 2:2، 3
3. سرزنش: 2:4
4. دستور همراه با هشدار: 2:5
5. ستایش: 2:6
6. فراخوان به شنیدن
7. وعده به غالبان: 2:7

II. به اسمیرنا 2:8-11

1. خطاب و معرفی خود: 2:8
2. قدردانی: 2:9
3. دلگرمی و آماده‌سازی: 2:10 (آغاز)
4. دستور: 2:10
5. وعده پاداش: 2:10 (پایان)
6. فراخوان همگانی به شنیدن: 2:11 (آغاز)
7. وعده به غالبان: 2:11 (پایان)

III. به پرغامس 2:12-17

1. خطاب و معرفی خود: 2:12

2. قدردانی: 2:13
3. سرزنش: 2:14، 15
4. دستور: 2:16
5. هشدار داوری: 2:16
6. فراخوان همگانی به شنیدن: 2:17 (آغاز)
7. وعده به غالبان: 2:17 (پایان)

IV. به طیاتیرا 29-2:18

1. خطاب و معرفی خود: 2:18
2. قدردانی: 2:19
3. سرزنش: 2:20، 21
4. هشدار داوری: 2:22، 23
5. دلگرمی برای وفاداران: 2:24، 25
6. وعده به غالبان: 2:26-28
7. فراخوان همگانی به شنیدن: 2:29

V. به ساردس 6-3:1

1. خطاب و معرفی خود: 3:1
2. قدردانی = سرزنش: 3:1
3. دستور: 3:2، 3 (آغاز)
4. هشدار داوری: 3:3 (پایان)
5. دلگرمی برای وفاداران: 3:4
6. وعده به غالبان: 3:5
7. فراخوان همگانی به شنیدن: 3:6

VI. به فیلا دلفیه 13-3:7

1. خطاب و معرفی خود: 3:7
2. قدردانی و تسلی: 3:8
3. دلگرمی (درباره دشمنان): 3:8، 9
4. وعده نگاهداری: 3:10
5. دستور: 3:11
6. وعده به غالبان: 3:12
7. فراخوان همگانی به شنیدن: 3:13

VII. به لائودیکه 21-3:14

1. خطاب و معرفی خود: 3:14

2. قدردانی = سرزنش: 3:15

3. هشدار داوری: 17-3:16

4. دستور: 19-3:18

5. وعده برای وفاداران: 3:20

6. وعده به غالبان: 3:21

7. فراخوان همگانی به شنیدن: 3:22

بخش اصلی دوم: رؤیاها در آسمان: «چیزهایی که بعد از این خواهند شد» 4:1 – 22:5

I. رشته نخست رؤیاها: هفت مَهر 8:1-4:1

مقدمه بر هفت مَهر: خدای تاریخ و پیرامون او 5:14 – 4:1

1. گشوده شدن در در آسمان و برده شدن بیننده به آسمان 4:1، 2 (آغاز)

2. تخت و آن که بر تخت نشسته است: 4:2، 3

3. پیرامون تخت: 8-4:4

4. پرستش آن که بر تخت نشسته است به دست 24 پیر: 11-4:9

5. طومار در دست آن که بر تخت نشسته است: 5-5:1

6. بزّه در میان تخت: 5:6، 7

7. پرستش بزّه: 14-5:8

گشوده شدن شش مَهر نخست 17-6:1

• مَهر نخست: کمان و تاج پیروزی: فتوحات، پیروزی‌ها: 6:1، 2

• مَهر نخست: شمشیری بزرگ: جنگ‌ها: 6:3، 4

• مَهر نخست: ترازو: قحطی: 6:5، 6

• مَهر نخست: مرگ: اقتدار برای کشتن با شمشیر، قحطی، مرگ (وبا) و جانوران وحشی: 6:7، 8

• مَهر پنجم: جان‌های شهیدان زیر مذبح: 6:9، 11

• مَهر ششم: لرزه‌ها: 6:12، 17

دو رؤیای میانی 17-7:1

• مَهر شدن 144 000 نفر: 8-7:1

• گروه بی‌شمار در برابر تخت: 17-7:9

گشوده شدن مَهر هفتم 8:1

II. رشته دوم رؤیاها: هفت کرنا 8:1(1) – 11:19

مقدمه بر هفت کرنا 8:1(1) – 6-2

• ظاهر شدن فرشتگان کرنا: 8:2

- فرشته‌ای با میجر: 5-8:3
- آماده شدن برای نواختن کرناها: 8:6

نواخته شدن شش کرناى نخست 8:7 – 9:21

- کرناى نخست: زمین: مسکن و خوراک گیاهی: 8:7
- کرناى دوم: دریا: ماهیگیری و تجارت: 8:8، 9
- کرناى سوم: آب‌ها: ضروری‌ترین نیاز زندگی: 8:10، 11
- کرناى چهارم: اجرام آسمانى و اعلام سه وای: 8:13
- کرناى پنجم (وای نخست) و اعلام دو وای دیگر: 9:1-12
- کرناى ششم (وای دوم): 9:13-21

دو رؤیای میانی 10:1-11:14

- فرشته با کتابچه: 10:1-11
- اندازه‌گیری معبد و دو شاهد در اورشلیم: 11:1-14

نواخته شدن کرناى هفتم 11:15-18

- اعلام وای سوم: 11:14
- نواخته شدن کرناى هفتم (وای سوم): 11:15 (آغاز)
- اعلام فرمانروایی خدا: 11:15 (میان)
- پرستش خدا به دست 24 پیر: 11:16-18

III. رشته سوم رؤیاها: رؤیاهای افزوده و جزئیات تاریخی 11:19-15:4

مقدمه: گشوده شدن قدس در آسمان 11:19

1. رؤیاهایی درباره دشمن دیرینه نادیدنی: نبرد اژدها با زن 12:1-17

- تصویر نخست: حمله اژدها به کودک نوزاد: 12:1-6
- نشانه نخست: زنی که می‌زاید: 12:1، 2
- نشانه دوم: اژدهایی که زن و کودکش را تهدید می‌کند: 3:12، 4
- تولد و نگاهداری کودک: 5:12
- گریز و نگاهداری زن: 6:12
- تصویر دوم: نبرد بی‌حاصل اژدها در آسمان: 7:12-12
- مغلوب شدن او و افتادنش بر زمین: 7:12-9
- شادی در آسمان از مغلوب شدن او: 10:12-12
- تصویر سوم: حمله اژدها به زن و به باقی فرزندان او: 13:12-17
- آزار زن به دست او و نگاهداری زن: 13:12-16
- نبرد او با باقی فرزندان زن: 17:12

2. رؤیاهایی درباره دشمن دیرینه دیدنی: نبرد وحش با مقدسان 18-13:1

- وحشی که از دریا برمی‌آید: 10-13:1
- توصیف: 3-13:1
- پرستش او: 13:4
- کفرگویی او به خدا: 6-13:5
- جنگ او با مقدسان: 13:7، 8
- فراخوان مقدسان به وفاداری: 10-13:9
- وحشی که از زمین برمی‌آید: مکاشفه 18-13:11
- توصیف وحش دوم: 14-13:11 (آغاز)
- تعلیم وحش دوم: 18-13:14

3. نگاهی پیشاپیش به هدف: 144 000 نفر با بَرّه بر کوه صهیون – و سرودشان 5-14:1

- توصیف آنان: 14:1
- سرود آنان: 14:2، 3
- شناسایی آنان: 14:4، 5

4. سه فرشته‌ای که داوری را اعلام می‌کنند 13-14:6

- فرشته نخست: انجیل جاودانی: 14:6، 7
- فرشته دوم: بابل افتاده است: 14:8
- فرشته سوم: هشدار درباره ارتداد: 11-14:9
- فراخوان به نگاه داشتن احکام خدا و ایمان به عیسی: 14:12
- خوشابه‌حال مردگان از این پس: 14:13

5. پسر انسان بر ابر و سه فرشته‌ای که ندا می‌دهند 20-14:14

- درو غله زمین: 16-14:14
- چیدن انگور زمین: 20-14:17

6. آماده شدن هفت فرشته با بلاهای آخر 15:1

7. نگاهی پیشاپیش و دوم به هدف: غالبان کنار دریای شیشه‌ای – و سرودشان 4-15:2

- غالبان: 15:2
- سرود غالبان: 15:3، 4

IV. رشته چهارم رؤیاها: هفت پیاله (= پایان دوری‌های کرنای هفتم) 19:10-15:5

مقدمه بر هفت پیاله 16:1-15:5

- گشوده شدن قدیس خیمه شهادت: 15:5

- ظاهر شدن هفت فرشته با هفت پیاله: 8-15:6
- فرمان ریختن هفت پیاله: 16:1

ریخته شدن شش پیاله نخست 9-16:2

- ریخته شدن پیاله 1: زمین: 16:2
- ریخته شدن پیاله 2: دریا: 16:3
- ریخته شدن پیاله 3: آب‌ها: 7-16:4
- ریخته شدن پیاله 4: خورشید: 16:8، 9
- ریخته شدن پیاله 5: امپراتوری وحش: 16:10، 11
- ریخته شدن پیاله 6: فرات: 16:12

رؤیای میانی: گرد آمدن برای جنگ 16-16:13

- بیرون رفتن ارواح ناپاک برای گرد آوردن پادشاهان: 14-16:13
- ندای میانی: خوشابه‌حال بیداران: 16:15
- گرد آمدن برای جنگ در حارمجدون: 16:16

ریخته شدن پیاله 7: هوا 21-16:17

۷. رؤیای تکمیلی برای رشته چهارم رؤیاها: فاحشه – جلال دروغینش و سقوطش 19:10-17:1

فاحشه و وحش 18-17:1

- مقدمه: 3-17:1
- توصیف زن: 6-17:3
- توضیحاتی درباره زن و وحش: 18-17:7

سقوط بابل 24-18:1

- اعلام سقوط: 3-18:1
- هشدار برای ترک او و مکافات گناهانش: 7-18:4
- اعلام بلاهای او: 18:8
- ماتم ساکنان زمین بر سقوط او: 19-18:9
- پیامدهای سقوط او: 24-18:21

چهار هلولویه بر سقوط بابل و اعلام عروسی بزه 10-19:1

- هلولویه نخست: 2، 19:1
- هلولویه دوم: 19:3
- هلولویه سوم: 5، 19:4
- هلولویه چهارم و اعلام عروسی بزه: 7، 19:6
- آماده شدن عروسی بزه: 9، 19:8

واکنش بیننده 19:10

۷. رشته پنجم رؤیاها: پیروزی خدا و داوری‌های پایانی: 19:11-22:5

۱. بازگشت عیسی مسیح 16-19:11

- الف. گشوده شدن آسمان: 19:11 (آغاز)
- ب. سوار بر اسب سفید: 19:11.
- ج. توصیف سوار: 16-19:12
- چشمانش: 19:12
- تاج‌هایش: 19:12
- نامش: 19:12
- جامه‌اش: 19:13
- نام ذاتی‌اش: 19:13
- لشکرهایش: 19:14
- شمشیرش: 19:15
- عنوان رسمی‌اش: 19:16

۲. اعلام ضیافت داوری خدا 18، 19:17

۳. داوری بر وحش و نبی دروغین و لشکرهایشان 21-19:19

۴. داوری موقت بر شیطان 3-20:1

- الف. اجراکننده: 20:1
- ب. اجرا: 20:2، 3 (آغاز)
- ج. هدف: 20:3
- د. محدودیت زمانی: 20:3 (پایان)

۵. پادشاهی هزارساله 10-20:4

- الف. فرمانروایی مقدسان: 6-20:4
- ب. داوری بر شیطان: 10-20:7

۶. داوری بر مردگان 15-20:11

- الف. صحنه داوری: 12-20:11 (آغاز)
- ب. روند داوری: 20:12 (پایان)، 13
- ج. محکومیت: 20:14، 15

۷. چیزهای تازه 8-21:1

- الف. آفرینش تازه: 21:1

- ب. اورشلیم جدید: 21:2
- ج. مشارکت تازه با خدا: 21:3، 4
- د. سخنان پایانی خدا به یوحنا: 21:5-8

VII. رؤیای تکمیلی برای رشته چهارم رؤیاها: عروس – جلال او 21:9-22:5

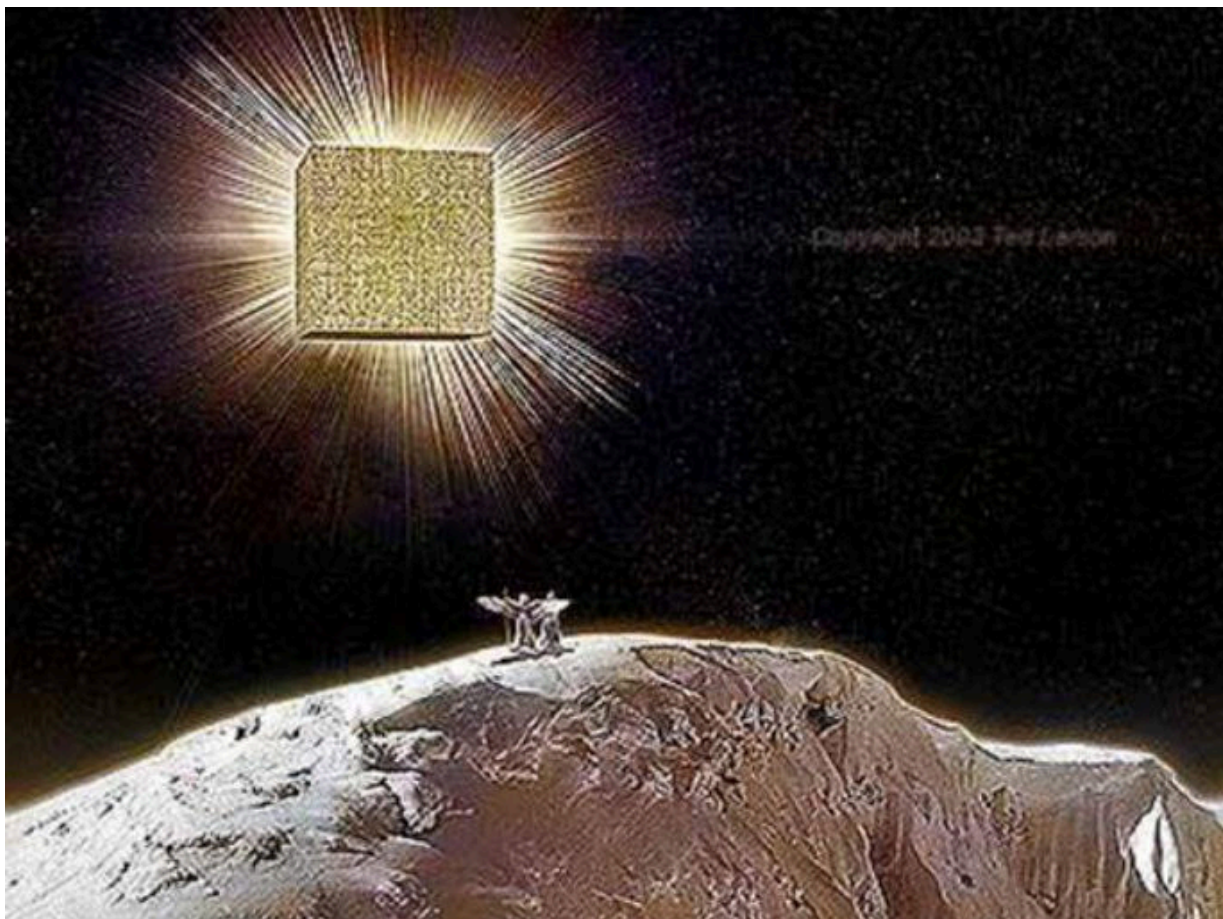
مقدمه 21:9-10

سیمای شهر 21:11-27

1. درخشش آن (جلال آن): 21:11
2. نمای بیرونی آن 12:21-14
3. اندازه‌های آن: 15:21-17
4. مصالح ساختمانی آن (زیبایی، گران‌بهای): 18:21-21
5. قدس آن: 22:21
6. نور آن: 23:21
7. ساکنان آن: 24:21-27

زندگی ساکنان شهر 1:22-5

1. آب آنان: 22:1
2. میوه آنان: 22:2 (آغاز)
3. سلامت آنان: 22:2، 3 (آغاز)
4. رهبری آنان: 22:3
5. پرستش خدا به دست آنان: 22:3، 4
6. نور آنان: 22:5
7. وظیفه آنان: 22:5 (پایان)

پایان نامه 21-22:6

هفت سخن دربارهٔ این پیام 19-22:6

1. راست است. 22:6 (آغاز)
2. به روز است. 22:6 (میان)، 7 (آغاز)
3. باید نگاه داشته شود. 22:7
4. مهم است: 15-22:8
5. از عیسی است: 22:16
6. بشارتی است: 22:17
7. نباید تغییر داده شود: 19، 22:18

آخرین سخنان عیسی 22:20 (آغاز)

سلام‌های پایانی 21، 22:20

برگرفته از توماس يتل (Thomas Jettel)

16. یک ساختار ممکن برای مکاشفه

جایگاه	باب و آیه	محتوا
1:1-8	1-3	دییاجه
		1، 2 عنوان/سرفصل 3 خوشابه حال
	4-8	مقدمه
		4-6 سلام همراه با دعای فیض و جلال دادن به مسیح 4 الف خطاب، 4 ب-5 الف دعای برکت 5 ب-6 ستایش/دکسولوژی 7-8 گشایش موضوع اصلی (نمایش) 7 موضوع/شعار (کتاب) 8 خدا، خداوند: آن که هست و بود و می آید
1:9-3:22	برده 1 یا واحد یا چرخه	کلیسا بر زمین در آزمایش و در داوری
	1:9-20	پیش درآمد (پرلود) رؤیای دعوت: مسیح جلال یافته به عنوان داور کلیساها
	2:1-3:22	هفت نامه به هفت کلیسای محلی در آسیای صغیر افسس، اسمیرنا، پرغامس، طیاتیرا، ساردس، فیلاذلفیه، لائودیکیه
4:1-8:1	برده 2 یا واحد یا چرخه	آماده سازی و آغاز داوری
	4:1-5:14	پیش درآمد: رؤیای تخت آفریدگار و برّه
	6:1-17	گشوده شدن هفت مهر
	7:1-17	میان پرده (میان نواز، جمله میانی) (144.000 مَهرشده، جماعت عظیم)
	8:1 به بعد	مهر هفتم
8:2-11:18	برده 3 یا واحد یا چرخه	هفت کرنا
	8:2-6	پیش درآمد (رؤیای مذبح آسمانی بخور)
	8:7-9:21	هفت کرنا (داوری های کرنا)
	10:1-11:14	میان پرده (دو شاهد)
	11:15-18 به بعد	کرنا هفتم - فرمانروایی جهانی مسیح فرا رسیده است.

جایگاه	باب و آیه	محتوا
11:19-14:20	پرده 4 یا واحد یا چرخه	نبرد بزرگ میان خدا و شیطان
	11:19-12:12	پیش‌درآمد (رؤیای آسمانی: صندوق عهد) زن و کودک
	12:13-13:18	تثلیث شیطانی: 12:13-18 اژدهای آسمانی، مار کهن 13:1-10 هیولای دریا 13:11-18 هیولای زمین
	14:1-5	میان‌پرده (بزه و 144.000 مهرشده)
	14:6-13	پیام سه‌گانه فرشتگان: (انجیل جاودانی، بابل افتاده است، اعلام داوری ابدی)
	14:14-20 به بعد	پس‌درآمد (پستلود) (رؤیای داوری آمدن مسیح) دروغ/چیدن انگور تمام زمین
15:1-16:17	پرده 5 یا واحد یا چرخه	هفت داوری پپاله بر ساکنان زمین
	15:1-16:1	پیش‌درآمد (رؤیای معبد)
	16:2-17 به بعد	هفت داوری پپاله که غضب خدا را به کمال می‌رسانند
	16:15	میان‌پرده (خوشابه‌حال)
16:18-19:10	پرده 6 یا واحد یا چرخه	داوری کیفری بر فاحشه، بابل
	16:18-17:3 الف	پیش‌درآمد (فرشته پپاله هفتم)
	17:3 ب-18	راز بابل و پیوند آن با وحش نخست
	18:1-24	سقوط بابل
	19:1-10 به بعد	پس‌درآمد (شادی در آسمان – عروس راستین بزه در برابر فاحشه، بابل)
19:11-21:1	پرده 7 یا واحد یا چرخه	داوری پایانی سه‌گانه
	19:11-18	پیش‌درآمد (مسیح ظاهر می‌شود – آسمان گشوده است)
	19:19-21	جنگ با هیولای دریا و هیولای زمین و داوری پایانی بر آنها
	20:1-10	1000 سال زندان برای اژدها، یعنی شیطان، 1000 سال فرمانروایی مسیح، هزاره، آخرین شورش

جایگاه	باب و آیه	محتوا
	20:11-15	تخت سفید: داوری پایانی بر مردگان
	21:1 به بعد	پس درآمد (آسمان و زمین جدید)
21:2-22:5	کلیسای عیسی مسیح در کمال	(8) پرده پایانی و اوج
	21:2-10 الف	پیش درآمد (یکی از فرشتگان پیاله)
	21:10 ب-22:5	رؤیای اورشلیم جدید، آسمان جدید، زمین جدید
22:6-21	6-9	پایان سخن (اپیلوگ)
	10-20	سخن پایانی
	21	برکت

برگرفته از رولف یوت. پولر (Rolf J. Pöhler)

ببینید، ناچار به خاکشان سپردند،
آنان را که به جهان فرمان می دادند،
و سخنشان پایدار نماند.
خانه هایشان ویرانه شد،
سکه هایشان دیگر ارزشی ندارد،
همان سکه ها که در دل خاک یافتند.
نام هایشان خاموش شده است،
سرود هایشان را دیگر کسی نمی خواند،
قلمرو هایشان از آدمی خالی است،
مُهر هایشان شکسته است،
زبان هایشان دیگر گفته نمی شود،
شریعتشان دیری است که اعتبار ندارد.

نام عیسی پایدار خواهد ماند،
پادشاهی عیسی هرگز فرو نخواهد ریخت،
فرمان او همیشه معتبر است.
همه چیز باید در برابر کلام عیسی کنار رود
و هیچ مرگی به او دست نمی یابد.
عیسی تا ابد فرمان می راند

17. تثلیث (نا) مقدس، باب‌های 12-14

تثلیث شیطانی	تثلیث الاهی
ازدهای آسمانی	پدر
به «وحش» قدرت و تخت می‌دهد 13:2، 7	به پسر قدرت و تخت می‌دهد 2:28؛ 3:21؛ 12:5
وحش نخست که از دریا برمی‌آید	پسر
کیست مثل وحش؟» 13:4	میکائیل = چه کسی مانند خداست؟» 12:7
هیولایی/جانوری آمیخته 13:2	بزه‌ای 5:6 به بعد؛ 11:1 به بعد
با ده شاخ 13:1	با هفت شاخ 5:6
و ده تاج 13:1	و تاج‌های بسیار 14:14؛ 19:12
و نام‌های (کفر) 13:1	و نام‌های (شکوه) 19:12، 16
سه سال و نیم بر زمین بیداد می‌کند 12:6، 14؛ 13:5	سه سال و نیم بر زمین کار می‌کند
زخمی کشنده می‌خورد 13:3، 12، 14	زخمی کشنده می‌خورد 5:6، 12
بود - نیست - باز می‌آید 17:8، 11	بود - هست - باز می‌آید 1:4، 8؛ 4:8؛ 11:17
رستاخیزی را تجربه می‌کند 13:3، 12، 14	رستاخیزی را تجربه می‌کند 1:18
بر تخت نشانده می‌شود 13:2، 7	بر تخت نشانده می‌شود 3:21؛ 5:12؛ 12:5
ساکنان زمین او را می‌پرستند 13:4، 8	ساکنان آسمان او را می‌پرستند 5:8 به بعد؛ 7:10؛ 12:10؛ 15:2؛ 4-22:3
کسانی که نشان را بر خود دارند 13:16؛ 19:20	کسانی که مَهر را بر خود دارند 7:3؛ 14:1
پیروز و غالب است 13:7	پیروز و غالب است 5:5
با مقدسان می‌جنگد 13:7	برای مقدسان می‌جنگد 19:11 به بعد
به نام ازدها سخن می‌گوید 13:5	به نام خدا سخن می‌گوید 19:13
وحش دوم که از زمین برمی‌آید	روح القدس
روح نبی دروغین مکاشفه 16:13	روح نبی راستین مقایسه کنید با یوحنا 16:14-26؛ 15:26؛ 16:5-15
جانشین وحش است 13:12	جانشین مسیح است
شاخ‌هایی مانند بزه دارد 13:11	
مانند یک ازدها/آن ازدها سخن می‌گوید	مانند بزه سخن می‌گوید
مردم را به پرستش وحش گمراه می‌کند 13:12، 14	مردم را به پرستش بزه رهنمون می‌شود
آتش از آسمان فرود می‌آورد 13:13-14	آتش از آسمان فرود می‌آورد اعمال رسولان 2:3
حیات می‌بخشد 13:15	حیات می‌بخشد 11:11

تنلیث الاهی	تنلیث شیطانی
مُهر خدا را عطا می‌کند = نام بَرّه را 7:1 به بعد؛ 14:1	نشان شیطان را به زور تحمیل می‌کند = نام «وحش» را 18-13:16

برگرفته از رولف یوت. پولر (Rolf J. Pöhler)

18. مسیح و نام‌های او در مکاشفه

نام‌ها	تعداد	آیه‌ها در مکاشفه
1 عیسی مسیح	4	1:1، 2، 5، 9
2 شاهد امین	1	1:5
3 نخست‌زاده از مردگان	1	1:5
4 رئیس پادشاهان جهان	1	1:5
5 الف و یا	3	1:8، 21:6، 22:13
6 عیسی	8	1:9، 12:17، 14:12، 17:6، 19:10، 20:4، 22:16
7 خداوند	2	1:10، 12:13
8 کسی شبیه پسر انسان	2	1:13، 14:14
9 اول و آخر	3	1:17، 2:8، 22:13
10 آن زنده	3	1:18، 4:9، 10
11 آن‌که هفت ستاره را در دست راست خود دارد	1	2:1
12 آن‌که شمشیر دودمه تیز را دارد	1	2:12
13 پسر خدا که چشمانی دارد	1	2:18
14 ستاره صبح	2	2:28، 22:16
15 آن‌که هفت روح خدا را دارد ...	1	3:1
16 آن قدوس و حق ...	1	3:7
17 آمین	17	3:14
18 شاهد امین و صادق		3:14
19 ابتدای خلقت خدا	1	3:14
20 شیری که از سبط یهوداست	1	5:5
21 ریشه داود	2	5:5، 22:16

نامها	تعداد	آیه‌ها در مکاشفه
22 برّه	27	5:6, 8, 12, 13, 16, 6:1, 7:9, 10, 14, 17, 12:11, 13:8, 14:1, 4, 10, 22:1, 23, 27, 3
23 خداوند ایشان (شاهدان)	1	11:8
24 مسیح او	2	12:11, 11:15
25 پسری نرینه ...	1	12:5
26 فرزند نرینه	1	12:13
27 آن‌که بر ابر نشسته بود	2	16, 14:15
28 رب‌الارباب	2	19:16, 17:14
29 پادشاه پادشاهان	2	19:16, 17:14
30 امین و حق	1	19:11
31 کلمه خدا	1	19:13
32 مسیح	2	6, 20:4
33 آن‌که بر تخت نشسته بود	1	21:5
34 ابتدا و انتها	2	22:13, 21:6
35 ریشه و نسل داود	1	22:16
36 خداوند عیسی	1	22:20
37 خداوند عیسی مسیح	1	22:21
	89	

منبع: ورنر میوشر (Werner Muecher), Die Offenbarung

19. آغاز و پایان – موسی و یوحنا

میان آغاز و پایان کتاب مقدس پیوندهای چندی هست که به ما نشان می‌دهند کتاب مقدس یک کل است، با یک نویسنده و یک نقشه.

در آغاز	در پایان
پیدایش 1:1 در ابتدا خدا آسمان‌ها و زمین را آفرید.	مکاشفه 22:13 ب من ابتدا ... هستم
پیدایش 1:1 آسمان‌ها و زمین.	مکاشفه 21:1 و دیدم آسمانی جدید و زمینی جدید.
پیدایش 1:2 و تاریکی بر روی لجه بود.	مکاشفه 22:5 و دیگر شب نخواهد بود (مقایسه کنید با مکاشفه 21:25).
پیدایش 1:3 و خدا گفت: روشنایی بشود! و روشنایی شد.	مکاشفه 21:23 جلال خدا آن را روشن می‌سازد و چراغش برّه است.

در آغاز	در پایان
پیدایش 1:10 و اجتماع آب‌ها را دریا نامید.	مکاشفه 21:1 و دریا دیگر نیست.
پیدایش 16-1:14 ... خورشید و ماه، تا بر زمین روشنایی دهند.	مکاشفه 21:23 شهر نیازی ندارد که خورشید و ماه بر آن بتابند.
پیدایش 1:16 و ستارگان را نیز.	مکاشفه 22:16 من ستاره درخشنده صبح هستم.
پیدایش 2:4، 5 همه‌چیز آفریده و ساخته شد.	مکاشفه 21:5 و آن‌که بر تخت نشسته بود گفت: اینک همه‌چیز را نو می‌سازم.
پیدایش 2:9 درخت حیات در وسط باغ.	مکاشفه 22:2 در وسط خیابان شهر، درخت حیات است.
پیدایش 2:10 و نهري از عدن بیرون آمد تا باغ را سیراب کند.	مکاشفه 22:1 نهري از حیات، درخشان چون بلور، که از تخت خدا و بزه جاری بود.
پیدایش 2:11 زمین خویله که در آنجا طلا است، و طلای آن زمین نیکوست.	مکاشفه 21:18 شهر از طلای خالص است، مانند شیشه خالص.
پیدایش 2:12 سنگ‌های گران‌بها.	مکاشفه 21:19 و سنگ‌های بنیاد دیوار شهر به هر گونه جواهر آراسته بود.
پیدایش 4:17 شهری که قائن بنا کرد.	مکاشفه 21:2 و شهر مقدس، اورشلیم جدید را دیدم که از جانب خدا از آسمان نازل می‌شود، آماده چون عروسی که برای شوهر خود آراسته شده است.
پیدایش 2:15 مشارکت خدا با انسان.	مکاشفه 21:3 و او با ایشان (انسان‌ها) ساکن خواهد بود.
پیدایش 23-2:21 عروسی نزد شوهرش آورده می‌شود.	مکاشفه 21:2 چون عروسی که برای شوهر خود آراسته شده است.
پیدایش 3:1 مار کار خود را به‌عنوان فریبکار آغاز می‌کند.	مکاشفه 20:10 مار کهن که امت‌ها را گمراه می‌کند، به دریاچه آتش و گوگرد افکنده شد.
پیدایش 3:4 دروغ وارد می‌شود.	مکاشفه 21:27 و هیچ چیزی که کار زشت و دروغ کند، به شهر داخل نخواهد شد.
پیدایش 3:7 دانستند که عریان‌اند؛ پس برگ‌های انجیر به هم دوخته، برای خود پوشش ساختند.	مکاشفه 19:8 و به او داده شد که کتان لطیف، پاک و درخشان، بپوشد؛ زیرا کتان لطیف، اعمال عادلانه مقدسان است.
پیدایش 3:7 بشریت گمشده.	مکاشفه 21:24 امت‌ها نجات‌یافته.
پیدایش 3:8 و آدم و زنش خود را از حضور خداوند خدا در میان درختان باغ پنهان کردند.	مکاشفه 21:3 اینک خیمه خدا با آدمیان است.
پیدایش 19-3:17 رنج و زحمت مقرر شد.	مکاشفه 21:4 و خدا هر اشکی را از چشمان ایشان پاک خواهد کرد. نه ماتمی، نه ناله‌ای، نه دردی.
پیدایش 3:19 مرگ مقرر شد.	مکاشفه 21:4 مرگ دیگر نخواهد بود.
پیدایش 3:17 لعنتی اعلام شد.	مکاشفه 22:3 و دیگر هیچ لعنتی نخواهد بود.

در آغاز	در پایان
پیدایش 3:15 وعده بزرگ.	مکاشفه 20-22 وعده تحقق یافت.

منبع: مجله «KOMM»، ژانویه 2012

20. تفسیرهای مورد استفاده

Allen, James, Die Offenbarung, Was die Bibel lehrt, Dillenburg, 1999

Baines, T.B., The Revelation of Jesus Christ, London, 1905

Barclay, William, Das sagt der Auferstandene, Kassel, 1967

Beale, Gregory K., The Book of Revelation: A Commentary on the Greek Text, Grand Rapids, 1999

Dennet, Edward, The Vision of John in Patmos

Dönges, Dr. Emil, Was bald geschehen muss, Dillenburg, 1985

Frey, Hellmuth, Das Ziel aller Dinge, Das erweckliche Wort, Lahr-Dinglingen, 1977

Grant, F.W., Numerical Bible, New Jersey, 1978

Gregg, Steve, Revelation, Four Views, A Parallel Commentary, Nashville, 1997

Guthrie, Donald, New Testament Introduction, Don Mills 1970

Hartenstein, Karl, Der wiederkommende Herr, Stuttgart, 1948

Hausoul, Raymond R., Openbaring, <http://bijbelstudie.110mb.com/index.php>, 2009

Hinkelmann, Frank, Die sieben Sendschreiben der Offenbarung, Nürnberg, 2004

Keck, Erwin, Die Offenbarung, Route 66 – Quer durch die Bibel,
<http://www.ewaldkeck.de/downloads/route66.html>

Jettel, Thomas, Gedanken zur Gliederung des Buches der Offenbarung, 2010
منتشر نشده

Ladd, Georg Eldon, A Commentary on the Revelation on John, Grand Rapids, 1972

Johnson, Dennis E., Triumph of the Lamb, New Jersey, 2001

Kelly, William, The Revelation, London, 1901

Ouweneel, W.J., De Openbaring van Jesus Christus, Deel 1 en 2, Vaasen, 1988

Peters, Benedikt, Geöffnete Siegel, Berneck, 1991

- Poythress, Vern S., The returning King, New Jersey, 2000
- Rossier, Henry, Die symbolische Sprache der Offenbarung, Neustadt, 1972
- Smith, Hamilton, Die Sendschreiben an die sieben Versammlungen, Interlaken
- Tenney, Merrill C., Die Welt des Neuen Testaments, Marburg, 1979
- Trail, Ronald L. AN EXEGETICAL SUMMARY OF REVELATION, SIL International, Texas, 2008